

medens vi finder, at han bør have det dobbelte, altsaa 4 000 Kr. Egentlig saa jeg helst — og det har jeg ogsaa givet Udtryk i Kommissionen —, at Pressebureauets Chef blev stillet lige med de andre Afdelingschefer, men da Ministeren ikke har ønsket dette og har modsat sig det, har vi bøjet os for Ministerens Ønske i saa Henseende. Men naar Afdelingschefen kun faar en Stilling som den ham af Ministeren tiltænkte, forekommer det mig, at hans Løn med de dertil hørende Tillæg er saa ringe, at det vil være ønskeligt at give ham et Par Tusind Kroner mere i Repræsentationstillæg. Jeg tror nemlig, at Chefen for Pressebureauet har saa mange Repræsentationsforpligtelser, saa mange Udgifter i saa Henseende, at han slet ikke vil være særlig godt stillet, selv om han faar disse 2 000 Kr. mere, og jeg vil meget henstille til den højtærede Udenrigsminister, at han paa dette Punkt ændrer sin Opfattelse og følger Flertallet.

Under Nr. 19 skal jeg anbefale et Underændringsforslag, hvorefter de Erklæringer, der skal afgives vedrørende Opholdspenge for de udsendte Tjenestemænd i fremmede Lande, henvises til det nuværende Lønningsraad, idet jeg finder, at det, naar vi nu har oprettet dette Lønningsraad, er rimeligt og naturligt, at alle slige Forhold og Spørgsmaal henvises til dette, for at vi i saa Henseende kan faa en mere ensartet Afgørelse.

Jeg kommer endelig til Spørgsmaalet om de saakaldte „Ben“, som den ærede foregaaende Ordfører for Venstre (Moltesen) beskæftigede sig ret indgaaende med. Det forunder mig i allerhøjeste Grad at høre den ærede Ordfører for Venstre udtale sig saa kategorisk om det Standpunkt, som jeg, og andre med mig, har indtaget vedrørende dette Spørgsmaal, idet vi dog en Gang før har været ganske enige i saa Henseende. Det ærede Medlem Hr. Moltesen og jeg har i sin Tid sat vore Navne under en enstemmig Indstilling vedrørende „Ben“-Spørgsmaalet, men den ærede Ordfører maa i saa Henseende fuldstændig have glemt sit tidligere Standpunkt. Ikke alene dette ærede Medlem, men ogsaa det ærede Medlem Hr. Pinstrup og tidligere Landstingsmand Konsul Nørgaard, der ogsaa repræsenterede det Parti, de to ærede Medlemmer tilhører, har i Kommissionen underskrevet aldeles det samme, som vi andre har sat vort Navn under. I et Memorandum til Udenrigsministeriet, som jeg staar med her, hedder det om dette Spørgsmaal: „idet

hele Udvalget er enigt om, at ingen Embedsmand i Udenrigsministeriet maa

- a) drive Forretnings- eller Erhvervsvirksomhed,
- b) indehave en Stilling udenfor Statstjenesten, hvortil der er knyttet varig Løn,
- c) indtræde i en Bestyrelse eller et Repræsentantskab for et Selskab af enhvermæssig Karakter,

saaledes at derefter den ved Lov Nr. 489 af 12. September 1919 om Statens Tjenestemænd bevarede Adgang hertil i alt Fald ikke bør gælde for Udenrigsministeriets Embedsmænd.“

Det ærede Medlem Hr. Moltesen har underskrevet dette Krav, som han nu finder meningsløst, at vi andre rejser her. Sandheden er vel nok den, at det ærede Medlem ganske maa have glemt, at han har sat sit Navn under noget saadant tidligere, ellers kunde han neppe bebrejde os andre, at vi fastholder vort Standpunkt.

Jeg vil gerne gøre et Par Bemærkninger om hele dette Spørgsmaal. Det forekommer mig mærkeligt, at Regeringen ikke paa dette Omraade har sluttet sig til det af Flertallet indtagne Standpunkt. Flertallet dannes her af de Konservative, de Radikale og Socialdemokraterne, og jeg synes, at vi har vist megen Imødekommehed for at lette Regeringen en Ordning af dette Spørgsmaal. Efter at Kravet om Afskaffelse af „Ben“ — for at bruge dette populære Udtryk — for Udenrigsministeriets Tjenestemænds Vedkommende var rejst i Kommissionen og der tiltraadt af alle Erhvervsorganisationers Repræsentanter — Folk som Generalkonsul Johan Hansen, Direktør Hjerl Hansen, Direktør Rambusch og mange flere sad i denne Kommission og de har alle som en tiltraadt Indstillingen til Ministeriet om, at Udenrigsministeriets Tjenestemænd ikke maatte være i Besiddelse af saadanne lønede Bierherv —, forekommer det mig mærkeligt, at Regeringen fastholder det Standpunkt, den har indtaget. Begivenhederne har været uheldige for Regeringen i saa Henseende, idet der netop i Øjeblikket har rejst sig en særlig voldsom Modstand mod Tjenestemænds Bierherv omkring i Landet, og den Presse, der tilhører Regeringen, har for Resten ført an i denne Bevægelse. Aarsagen hertil er den, at Stiftamtmand Ammentorp for nylig hævede 50 000 Kr. i Tantième i Aktieselskabet Burmeister & Wain; hvis Formand han er. Naar disse Begivenheder har udviklet sig saaledes, forekommer det mig, at Regeringen burde have gaaet sammen med Flertallet her.